

βάλλουσα εἰς μὲν τοὺς «Ἄτρομήτους» τὴν ἐσχάτην τῶν ποιῶν, εἰς δὲ τοὺς συντάκτας αὐτῶν ἑβδομαδιαίαν ἀποβολήν. Οὕτως ἑτερομάτισαν τὸν βίον οἱ «Ἄτρομήτοι» καὶ ἀφ' ἐνός μὲν ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ μὴ συγκαταριθμηθῶσι μεταξὺ τῶν ἡμεροβίων θνησιγενῶν φύλλων, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐκπληρωθῇ ἐν μέρει καὶ κατ' ἀντίστροφον λόγον ἢ διὰ τῆς εὐφροσύνου παρακελεύσεως ἐκφραζομένη εὐχὴ τῶν «Ἄτρομήτων». Δὲν ὑπελείπετο πλέον εἰς τοὺς ἀποβληθέντας μικροὺς μὲν τὸ δέμας, ἀγενεῖους δὲ τῆς γραφίδος μαχητάς, εἰμὴ ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἐπιρροήν, ἧς ἀπήλαυον μεταξὺ τῶν συμμαθητῶν των, νὰ διενεργήσῃσι στασιαστικόν τι κίνημα κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν Καθηγητῶν, ἀφοῦ ἄλλως τε οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἔχῳρει κατ' αὐτῆς. Καὶ πολλοὶ μὲν ἐφαίνοντο εὐδιάθετοι νὰ συμμερισθῶσι τὰ ἐπαναστατικὰ διαβήματα τῶν ἀτυχῶν συναδέλφων των, οἵτινες διεμαρτύροντο ὅτι ἔπεσον θῦμα παρανόμου λογοκρισίας, ἀλλ' ὁ τρόμος μὴ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπ' αὐτῶν ἢ εὐχὴ τῶν «Ἄτρομήτων» ἀνεχαίτισεν αὐτούς.

(Ἀθῆνα: 1894)

ΠΗΛΑ

Τ Ο Ρ Ο Δ Ο

Τῇ ἀξιεράστῳ δεσποινίδι Ο... Σ...
Ἑλληνίδι τὸ γένος Εἰς Ὀδησσόν.

Γὰρ δὲς τὸ ρόδο, ἀγάπη μου, ποῦ ξέγνοιαστα ἔχεις κόψει,
πῶς χλωμίανε πῶς σβύστηκε ἡ ἔμμορφή του ὄψι.
Ἀφρόντιστα ἀπ' τὸ δροσερὸ τὸ χῶρισες κλαρί του,
καὶ δίχως νὰ συλλογισθῆς, τοῦ πῆρες τῆ ζωῆ του.

Μοιάζω τὰ ρόδα ποῦ κρατεῖς στὰ κρινοδάκτυλά σου·
ἐσὺ γελᾷς, καὶ σβύνομαι ἐγὼ σὲ μιὰ ματιά σου·
καὶ δίχως νὰ τὸ νοιώθῃς κἂν ἐνῶ παίζεις μαζί μου
μοῦ ζερριζώνεις τὴν καρδιά, μοῦ παίρνεις τῆ ζωῆ μου.

Ἐν Ὀδησσῷ 1894,

Μ. Ε. ΚΥΡΙΑΖΗΣ